

Hagyó József (1932-2015)

Hagyó József 1932. március 18-án Jászberényben született. Családja rövidesen Budakeszire, majd a Budapestre, a Ferencvárosba költözött. A Regnum Marianum, a KIOE és a Gát utcai templom érlelte meg benne a papi hivatást. Az Esztergomi Szemináriumban tanult, 1955-ben szentelték pappá.

Szentelése után 1956 szeptemberéig a Bakáts téri Szent Ferenc plébánián volt káplán. A Szent Ferenc plébániáról Budapest-Törökőr Lisieux-i Szent Teréz plébániára került. 56 őszén az iskolákban rengeteg hittanórát tart, büntetésből Esztergomba kerül káplánnak, de onnan is visszajárt a fővárosba, a regnumos paptársakkal tiltott lelkipásztori munkát végez az ifjúság körében.

Az 1961-es regnumos perben "a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedésben való tevékeny részvétel büntetésében" két év börtönre ítélik, ami az 1963-as amnesztia miatt néhány hónappal lerövidül. 1964. december 8-án ismét letartóztatják, és az 1965-ös regnumos perben négy év börtönbüntetést kap.

Börtöntársától, Lénárd Ödön atyától hall először a Jézus Kistestvérei szerzetesrendről. Szabadulása után nemigen vállalt nyilvánosan papi funkciót, a munkásemberek egyszerű életét élte, volt rovarirtó és kazánfűtő, készült a szerzetesi életre. 1980-ban titokban tett életre szóló szerzetesi fogadalmat, és volt haláláig egyetlen magyar tagja a rendjének.

A Jézus Kistestvérei közösségének hivatása figyelni a társadalom peremére került emberekre. Így talált rá a sérültekre és alapította meg 1988-ban a kerámiaműhelyt, majd a Kemence Alapítványt, amellyel egy már nagy tapasztalattal rendelkező francia közösség, Jean Vanier Bárka Közössége mintájára megalapozta a fogyatékosok nappali ellátását Biatorbágyon a Tánacsics utcai foglalkoztatóban. A műhelyben még a halála előtt egy héttel is együtt dolgozott a sérültekkel. Egyedüli módon vállal kisgyermekes szentmisét, élő és rendszeres kapcsolatot tart a családokkal, segíti őket. Sok család kicsinye és nagyja hozzá járt lelki beszélgetésre és szentgyónásra. A családok szinte családtagként kötődtek hozzá. Szolgált a családok názáreti életét, Jézus Kistestvéreként segítve bennük felismerni Jézus rejtőzködő jelenlétét.

2000-től a biatorbágyi Gizella Otthonban lakott, az öregeket sorstársként, barátként tekintve élt. Gyakran vállalt kisegítést a biai és a torbágyi plébánián. Rendszeresen fordította Charles de Foucauld, Jean Vanier és René Voillaume írásait, valamint szerzetesi közössége francia nyelvű kiadványait. Alapító tagja volt a biatorbágyi Pászti Miklós vegyeskórusnak.

A helyi társadalmi és kulturális életben való részvételéért 2005-ben Dévay Gyula közművelődési díjban részesül Biatorbágyon. A Mindszenty Társaság 2006-ban Mindszenty emlékéremmel tünteti ki. Pest Megye Önkormányzatától 2007-ben a "Szegényekért és az elesettekért" díjat kapja. 2013-ban lakóhelye Biatorbágy városért életműdíjjal tünteti ki.

2015. február 6-án az égi házába költözött. Temetése 2015. február 28-án 14 órakor lesz a Józsefvárosi Szent József templomban.

A részvétnyilvánításra a következő címen van lehetőség: jezuskistestverei32@gmail.com.

Margitfalvy György